

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 036550 20 Uvp
Sarajevo, 26.08.2020. godine

31. 08. 2020

Sud Bosne i Hercegovine, u drugostepenom vijeću sastavljenom od sudija Srete Crnjaka kao predsjednika vijeća, Vesne Trifunović i Dinke Bešlagić Čovrk kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Rade Plakalović u upravnom sporu tužitelja „DWELT“ d.o.o. Banja Luka sa sjedištem u ulici Bulevar Srpske vojske broj 17 zastupan po direktoru Stefanu Krneti, a ovaj po punomoćniku Marjani Kulenović advokatu iz Banja Luke ul. Vase Pelagića br. 48, radi poništenja rješenja broj: JN2-01-07.1-601-7/20 od 11.06.2020. godine tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, donesenog o zahtjevu za odgađanje izvršenja osporene odluke iz postupka javnih nabavki, odlučujući o zahtjevu tužitelja za preispitivanje sudske odluke–rješenja vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 3 U 036550 20 U od 30.07.2020. godine, u nejavnoj sjednici održanoj 26.08.2020. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine, broj i datum navedeni u uvodu, odbijen je zahtjev tužitelja za odgađanje izvršenja konačnog upravnog akta broj JN2-01-07.1-601-7/20 od 11.06.2020. godine kojim je tužena uvažila žalbu ponuđača „Lanaco“ d.o.o. Banja Luka i poništila tendersku dokumentaciju ugovornog organa MH „Elektroprivreda Republike Srpske“ matično preduzeće a.d. Trebinje broj 01.1/01-2542-5/19 od 17.12.2019.godine i broj 1.1/01-2542-17/19 od 27.12.2019. godine, te ugovor o nabavci zaključen između ponuđača i tužiteljem, te odlučilo da se žalioocu izvrši povat sredstava uplaćenih na imepokretanja žalbenog postupka od 10.000,00 KM.

Protiv navedene odluke vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine tužitelj je blagovremeno podnio zahtjev za preispitivanje sudske odluke, zbog povrede zakona Bosne i Hercegovine i zbog povrede pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijane presude. Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijano rješenje preinači i odgodi izvršenje akta tužene uz naknadu troškova tužitelju ili da se zahtjev uvaži, pobijano rješenje ukine i predmet vrati drugom vijeću na odlučivanje. U zahtjevu

ističe da je tužitelju pripadalo pravo da u roku od 30 dana podnese tužbu i da ima ovlaštenje da nakon podnošenja osnovnog teksta tužbe, podnescima mijenja razloge i navode tužbe, pravac i obim poništenja konačnog akta, prema članu 22 stav 1 ZUS-a. Skup svih podnesaka nastalih nakon podnošenja tužbe, podnesenih sudu zaključno sa zadnjim danom zakonskog roka pokretanja upravnog spora u materijalnopравnom smislu čini tužbu i kod odlučivanja se uzima u obzir. Tužitelj je nakon podnošenja tužbe, a prije isteka roka za podnošenje, podneskom od 30.07.2020. godine dopunio tužbu dodatnim obrazloženjem i priložima dokazao ispunjavanje uslova za odgodu izvršenja osporenog akta. Ovaj podnesak upravno vijeće je zanemarilo prilikom donošenja odluke čije se preispitivanje zahtijeva iz čega slijedi da je u odluci izveden pogrešan, preuranjen i paušalan zaključak kod donošenja odluke o odbijanju odlaganja izvršenja konačnog akta. Ističe da je sud tužbu sa zahtjevom za odgodu izvršenja zaprimio dana 29.07.2020.godine i da je upravno vijeće o zahtjevu odlučilo dan prije isteka roka za tužbu, a da pri tome nije bio u obavezi primjenom člana 18 ZUS BiH da o zahtjevu odluči u roku od 3 dana jer se ovaj rok odnosi na slučaj kada o zahtjevu za izvršenje odlučuje nadležna institucija BiH, a sud je izričito vezan za propisane uslove, a nikako rokovima odlučivanja. Tužitelj je kao društveno odgovorno pravno lice nastavilo kontinuirano pružati usluge po zaključenom ugovoru jer objektivno nije u mogućnosti obustaviti aktivnosti realizacije zaključenog ugovora imajući u vidu teške nesrazmjerne posljedice do kojih bi u tom slučaju došlo.

Tužena nije dostavila odgovor na zahtjev za preispitivanje sudske odluke.

Učesnik u postupku javnih nabavki ponuđač „LANACO“ d.o.o Banja Luka u svojstvu zainteresovanog lica u odgovoru na zahtjev za preispitivanje sudske odluke predložio je da se isti odbije i potvrdi predmetno rješenje vijeća za upravne sporove. Ističe da je sud donio pravilnu odluku kada je odbio zahtjev za odlaganje izvršenja predmetne odluke tužene. Jezičkim tumačenjem odredbe člana 18 ZUS BiH jasno se može zaključiti da propisani rok predstavlja jedan od uslova koji se moraju ispuniti. U tužbi, kao i u naknadnom podnesku nisu navedene činjenice i dokazi koje opravdavaju odgodu izvršenja konačnog upravnog akta. Dostavljeno stručno mišljenje Euridica d.o.o. Banja Luka nije bilo izneseno u upravnom postupku. Odgađanje izvršenja koje se traži bilo bi protivno javnom interesu jer narušava pravnu sigurnost u poštovanju pozitivnih zakona BiH, niti se može konvalidirati nezakonit ugovor koji su zaključili tužitelj i ugovorni organ. Ostavljanje na snazi takvog ugovora je grubo kršenje Zakona o javnim nabavkama, a kako je ugovor poništen to ne postoji pravni osnov da tužitelj vrši uslugu ugovornom organu.

Ugovorni organ Mješoviti holding „Elektroprivreda Republike Srpske“ Matično preduzeće a.d. Trebinje u svojstvu zainteresovanog lica u odgovoru na zahtjev za preispitivanje sudske odluke istakao je da je zahtjev osnovan i nakon analize razloga za odgađanje izvršenja, predložio da se suvoji na način koji je tužitelj predložio.

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke nije osnovan.

Vijeće za upravne sporove ovog suda je, i po ocjeni apelacionog vijeća, pravilno je ocijenilo da nisu ispunjeni razlozi propisanih u članu 115 stav 4 Zakona o javnim nabavkama u BiH za odgađanje izvršenja konačnog akta rješenja tužene broj JN2-01-07.1-601-7/20 od 11.06.2020. godine.

Navedenim rješenjem tuženi, Ured za razmatranje žalbi, uvažio je žalba ponuđača „Lanaco d.o.o Banja Luka, poništio tendersku dokumentaciju ugovornog organa „Elektroprivreda Republike Srpske“ Matično preduzeće Trebinje od

17.12.2019. godine i od 27.12.2019. godine, te ugovor o nabavci zaključen između tužitelj u ovom predmetu i ugovornog organa.

Ovo rješenje osporava tužitelj u pokrenutomu upravnom sporu u kome je uz tužbu podnio i zahtjev za odlaganje izvršenja konačnog rješenja Ureda za razmatranje žalbe shodno članu 115 stav 3 Zakona o javnim nabavkama.

Zakon o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine (Sl. glasnik BiH br. 19/02 sa izmjenama) u članu 19 stav 1 propisuje da se upravni spor pokreće podnošenjem tužbe. Dakle, upravni postupak je pokrenut danom podnošenja tužbe, kada i nastaje obaveza suda za postupanje koji cijeni zaprimljenu tužbu i u njoj istaknute činjenice. Na ovu obavezu suda za postupanje nema uticaja činjenica da li nakon podnošenja tužbe i dalje teče zakonom propisan rok za podnošenje i stoga se ne može prihvatiti navod tužitelja da obaveza suda nastupa tek nakon isteka zakonskog roka za podnošenje tužbe.

Član 115 stav 2 Zakona u javnim nabavkama propisuje da se upravni spor po tužbi koju podnesu stranke u postupku javnih nabavki, vodi po hitnom postupku. Upravno vijeće je postupilo u skladu sa obavezom iz citirane odredbe kada je dana 30.07.2020. godine odlučilo o zahtjevu za odgodu izvršenja konačnog upravnog akta koji je postavljen u tužbi zaprimljenoj dana 29.07.2020. godine. Postupanje upravnog vijeća nije protivno ni odredbi člana 18 stav 4 Zakona o upravnim sporovima u BiH koja propisuje da sud po zahtjevu za odgodu izvršenja postupa pod uslovima propisanim u članu 2 i 3 koji se odnose na nadležnu instituciju za provođenje izvršenja, među kojima je propisan i rok od 3 dana od prijema zahtjeva. Propisni rok upravo je u skladu sa načelom hitnosti postupanja suda u upravnom sporu, te se ne može prihvatiti navod tužitelja iz zahtjeva da se odnosi na druge nadležne institucije.

Iz navedenih razloga zaključeno je da upravno vijeće prilikom donošenja odluke čije se preispitivanje zahtjeva nije povrijedilo pravila postupka. Činjenica da je sud nakon donošenja odluke zaprimio podnesak tužitelja kojim se dopunjavaju navodi zahtjeva za odgodu izvršenja, rješenje o odbijanju odluke izvršenja doneseno prije prijema dopune, ne čini nezakonitom. Upravno vijeće je odluku donijelo u proceduri propisanoj zakonom uz primjenu načela hitnosti postupanja, preduzimajući radnje nakon prijema zahtjeva na osnovu činjenica sa kojima je raspolagalo.

Odlučujući o osnovanosti zahtjeva za odgodu izvršenja vijeće za upravne sporove ispitalo je uslove propisane članom 115 stav 4 Zakona o javnim nabavkama cijeneći javni interes i štetu koju bi odgađanje odluke moglo izazvati. Navodi zahtjeva tužitelja za odgađanje izvršenja ukazuju na štetu koja se odnosi na ugovorni organ, pa je upravno vijeće u odluci pravilno zaključilo da nema odlučnih činjenica i dokaza o nenadoknadivoj šteti koju bi pretrpio tužitelj. Pri tome u samom zahtjevu tužitelj je istakao da je i pored činjenice poništenja ugovora koji je zaključio sa ugovornim organom nastavio kontinuirano pružati ugovorene usluge, pa je ostalo nedefinisano u čemu se ogleda nenadoknativa šteta koja može pretrpiti tužitelj ili ugovorni organ. Nadalje navodi zahtjeva javni interes zasnivaju na činjenici da je predmet javne nabavke vezan za proces reformi u energetsom sistemu u Republici Srpskoj i odnosio se na platformu za podršku snabdjevanja 500.000,00 potrošača. Ukazivanje na vrstu i sadržaj usluge koja je predmet poništenog ugovora i po ocjeni ovog vijeća ne može biti razlog za odgodu izvršenja pozivanjem na javni interes jer bi podrazumjevaao konvalidaciju ugovora koji nije zaključen u zakonom propisanoj proceduri.

S obzirom na iznijete razloge, apelaciono vijeće nalazi da je pobijano rješenje vijeća za upravne sporove pravilno i zakonito, a zahtjev tužitelja za njeno preispitivanje neosnovan, pa ga je odbilo primjenom člana 54. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10).

ZAPISNIČAR
Rada Palkalović

